

L'Estat Català ★

PUBLICACIO DE ORIENTACIO NACIONAL

Direcció: FRANCESC MACIA, Diputat

REDACCIO I ADMINISTRACIO:

Sant Honorat, 7, pral.

Els clarins al Capitoli

Hem sentit d'aquí estant el ressò dels clarins guerrers. I veus amigues ens han dit en la penombra i l'hora baixa—veus silentes i confidencials—que l'exèrcit enemic puleix les espases.

Per Catalunya tal guerrers d'abans; hem posat la testa a frec a frec de terra i hem escoltat les petjades i els renills dels corcers enemics.

L'allau enemiga vindrà. Un parèntesi tenim encara. Un parèntesi electoral, darrera maniobra centralista. Després la lluita. Ja veieu, patriotes, com l'enemic ens diu ço que cal fer. Ja veieu, patriotes, com la nostra tesis de preparació a l'apellació sorgeix triomfant. Es que arriba en hora impròpia? Potser sí, però cal dir, que és una tàctica ja molt vella, de no donar lloc i temps a refer-se. I cal dir també, que ço que és més important encara, és que hi hagi sectors patriòtics que hagin deliberadament dut una pertorbació a la nostra tasca i hagin

preferit guanyar casinets de veinat que fer-nos—fer a Catalunya—el més lleu esforç en pro de la feina alliberadora.

Els tenien el seu lloc assenyalat que precisament no era el més difícil, ni el més perillós. I avui en la trinxera patriòtica hi oneja la bandera d'*Estat Català* defensada pel nucli nacionalista radical acapdillat per En Francesc Macià. Arma al braç, esperarem incommobibles la batalla. No'ns farem endarrera ni cedirem una passa en el nostre lloc. Sabem per endavant que tenim de caure en la lluita. Sabem per endavant, els que seran en son lloc i els que fallaran.

Preveiem, no sols el germà de Pàtria, sinó el germà en ideal, que com Pere ens negarà tres vegades o com Judes farà el bes de la traició. Però res ens farà recular. Ja és hora de que la bandera de Catalunya sigui honorada pel foc sagrat del sacrifici, que d'ençà de 1714 en resta verge.

Patriotes!... Alerta!

Un dret és una cosa viva. Lluiteu pel vostre dret: heu's aquí l'únic consell que la veritable prudència — la veritable prudència — us donarà. Lluita forta, lluita enèrgica, lluita heròica. Tingueu el coratge de fer viure la vostra Nació. De fer-la viure amb tota l'energia que hi posa el Poble.

Es arribat aquest moment. Es arribat el moment del Poble. Jo m'equivoco radicalment, si no és veritat que urgeix, fer que baixi el dret dels núvols, afirmant-lo aquí a la terra, proclamant-lo sens hipocresies; fent-lo sortir de llibres i acadèmies, vessant-lo sobre els braços nusos i sobres els caps enèrgics, sobres els fills del Poble, qui espereu una ACCIO.

Didac Ruiz

(El moment del Poble)

LA PATRIA

Qui fa les Pàtries?

Com i quan neix una Pàtria?

Quan va nèixer Catalunya? Quan els pobladors d'aquest bell indret de la Terra començaren de dir-se catalans? Còm i de quina manera els catalans començaren d'estimar Catalunya?

La Pàtria no té consistència corpòria. No la veiem, no la toquem per més que la sentim. Bé deu existir en una forma o altra quan inspira les passions més nobles, quan és motiu de que primer que profanar-la els homes acordin sucumbir sota una pluja de violències i d'incendis.

Es natural que estimi la Pàtria qui hi tingui propietats, car defensant la Pàtria defensa els propis interessos.